

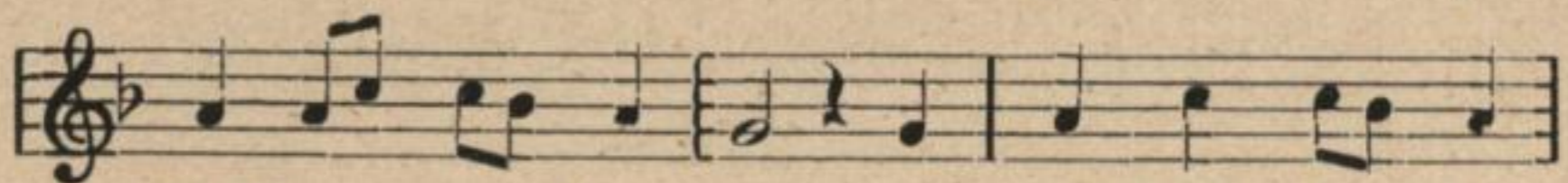
149. Třo wo jadnu.

Moderato.

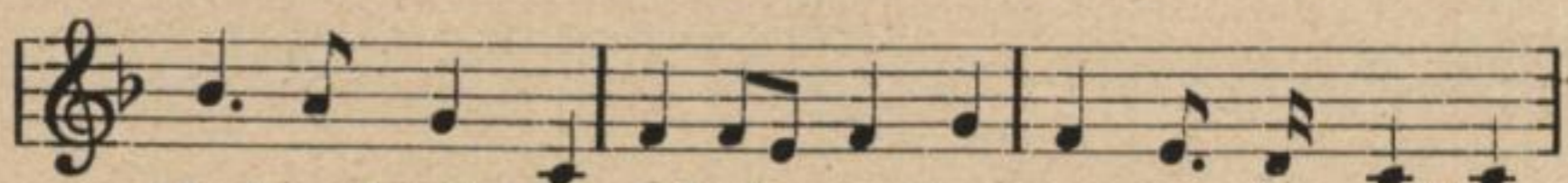
Narodny spěw.

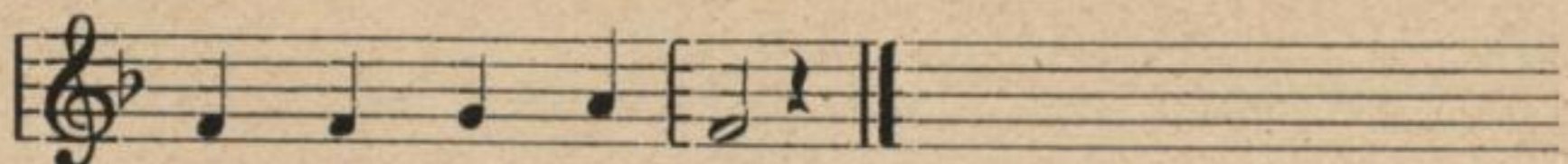
1. Še - da - lo žow - čo spód du-bom, spód

du-bom ze - lo - nym, a při-jěł jo tam.

jězdny k njej na kónju, na brunem, je-der-hej! na

kó-nju, na brunem.

2. »Co tuder žělaš, žowcyščo, spód dubom zelonym? Ty šyjoš šanty* žyžane, wěnk wijoš rušany?« atd.

3. »Jo, wěнка dwa som huwiła wót ruty drobneje, ten jaden lubemu cu daš, ten drugi sama měš« atd.

4. »To ja ší gronim, žowcyščo, ten jadyň dejš** mě daš; njerozgniwaj se jězdnego, rozgniwaj lubego« atd.

5. »Co pak mě jo wo jězdnego, jězdnego cuzego! Jězdny ten mě přec hujězo a zasej njeprižo, jederhej! luby zas' přijězo.«

6. Su rubali se rubali třo kněžki wo jej' wěnk; tak dłužko*** su se rubali, až do dnja běłego atd.

7. Na kjarchob jadyňog' wježechu a drugeg' k łaznikoj a třešeg', wěrneg' lubego, do jeje komorki, jederhej! na běłu póstolku.

* Šant = rubiško. ** dejš = dyrbiš. *** dłužko = dołho.